

DEJADME TOCAR

Compone cinco temas a la semana. Reinventó el ‘country’ alternativo. Ama el rock. Es el niño mimado de la crítica. Y de Elton John. Borde, fiestero, pintor, hiperactivo. Quiere ser guionista. Vimos ensayar a Ryan Adams en Nueva York. Resulta que es ‘fan’ de Chavela Vargas.

Texto: Bárbara Celis d'Amico (Nueva York). | **Fotografía:** Jordi Dolcet.

RYAN Adams no es un tipo fácil. Le gustan tan poco las entrevistas que suspende dos veces la nuestra. La primera vez nadie da explicaciones. La segunda, todo apunta a una resaca atroz porque, según nos dicen, la noche anterior estuvo en una fiesta organizada por The Rolling Stones. Los músicos con los que está preparando el directo de su nuevo disco, *Rock n roll*, también están esperándole en un local de ensayo del barrio neoyorquino de Chelsea. “Estuvo de marcha con Ron Wood”, comenta divertido Robbie, el responsable de su discográfica, “pero no te preocupes, aparecerá”. Tras casi dos horas de infructuosa espera, Robbie despliega sus mejores artes para anunciar que no habrá entrevista. “No se encuentra muy bien. Pero mañana a la misma hora te prometo que hablaré contigo”.

La suerte acompaña en el tercer intento. “Ya está aquí, ¿te lo puedes creer?”, anuncian al entrar en el local donde suenan atronadoras las guitarras de Ryan Adams. La música calla y el artista aparece. De riguroso negro, chaqueta, corbata, camisa y botines de punta afilada. Premeditadamente despeinado, café, cigarrillo y cara de pocos amigos. No le ha hecho mucha gracia tener que parar el ensayo.

Aunque lleva dedicándose profesionalmente a la música desde que decidió dejar el colegio a los 15 años, Adams da la sensación de que cada entrevista es un mal trago. Empezó a tocar con una banda *punk*, los Patty Duke Syndrome, en su Jacksonville natal, en Carolina del Norte. Después montó la célebre Whiskeytown, que protagonizó el redescubrimiento del llamado *alt-country* (*country* alternativo). Tras muchos problemas internos, la banda se disolvió y, en 2000, Adams editó su primer álbum en solitario, *Heartbreaker*. Aquel disco le convirtió en un solista promesa. Incluso Elton John le declaró su admiración absoluta. Salió con Winona Ryder y Alanis Morissette. Alabado por sus letras y melodías con raíces americanas al más puro estilo *dylaniano*, Ryan siguió en ese rumbo con su siguiente trabajo, *Gold* (2001). Su disco más vendido —un millón de copias en Estados Unidos y 20.000 en España— y que contiene *New York, New York*, el himno oficioso del dolor post 11-S, la melodía más radiada en los días posteriores al atentado. El video de esa canción se filmó frente a las Torres Gemelas dos días antes de ser convertidas en cenizas.

Después, Adams diversificó su producción editando *Demolition* (2002), más *punk*, y abrazando abiertamente el rock más festivo en su nuevo álbum, *Rock n roll*, que se publica al mismo tiempo que *Love is hell*, de sonidos más oscuros, raíz *country* y previsto para editarse hace meses. Tiene 29 años, es ecléctico, prolífico y, de entrada, algo antipático. Aunque después se relaje.

LAAT MIJ TOCH SPELEN

Hij componeert vijf melodietjes per week, heeft de alternatieve country uitgevonden en houdt van rock. Ryan Adams, het lievelingetje van de recensenten (én van Elton John) is een wild, onhandelbaar, hyperactief fuifnummer. Hij is schilder, maar wil vooral scenarioschrijver worden. In een Newyorks repetitielokaal ontdekten we dat hij fan is van de Mexicaanse zangeres en actrice Chavela Vargas.

Tekst: Bárbara Celis d'Amico (New York). / Fotografie: Jordi Dolcet

Ryan Adams is geen gemakkelijke kerel. Hij heeft zo'n hekel aan interviews dat hij onze ontmoeting tot twee keer uitstelt. De eerste keer geeft niemand een verklaring en bij de tweede gelegenheid wijst alles op een enorme kater. We krijgen te horen dat hij vorige nacht op een feestje voor The Stones was. De muzikanten die de liveversie van zijn nieuwe cd *Rock 'n Roll* hebben ingespeeld, zitten ook op hem te wachten in de repetitieruimte in de Newyorkse wijk Chelsea. Ene Robbie, de verantwoordelijke van zijn platenmaatschappij, vertelt ons doodleuk dat hij weggegaan is met Ron Wood. "Maar maak je geen zorgen, hij komt wel weer te voorschijn." Na ongeveer twee uur van vruchteloos wachten, verkondigt Robbie doodgemoedereerd dat er geen interview komt. "Hij voelt zich niet zo goed, maar ik beloof je dat hij morgen, op hetzelfde uur, met je zal praten."

Derde keer, goede keer. Het geluk is aan onze zijde. "Hij is hier al, kun je 't geloven?", zeggen ze als we het lokaal binnenlopen waar Adams' gitaren een oorverdovend lawaai produceren. De muziek verstomt en de artiest verschijnt ten tonele in onverbiddelijk zwart: jas, das, hemd en puntlaarzen. Willens en wetens met piekerige, verwaaide haren, koffie en sigaret in de hand en een onvermijdelijk zuur gezicht. Blijkbaar vindt hij het niet erg leuk om zijn repetitie te moeten onderbreken.

Hoewel hij al professioneel muzikant is sinds hij op 15-jarige leeftijd van school ging, geeft Adams bij elke interview de indruk dat hij een zure appel moet doorbijten. Hij begon te spelen bij het punkbandje Patty Duke Syndrome in zijn geboorteplaats Jacksonville in North Carolina. Daarna richtte hij het beroemde Whiskeytown op, één van de hoofdrolspelers in de revival van de alternatieve country. Na veel interne problemen, valt de groep uit elkaar. Adams brengt in 2000 zijn eerste soloalbum *Heartbreaker* uit, wat van hem een beloftevolle soloartiest maakt; zelfs Elton John toont zijn absolute bewondering. Adams had een relatie met Winona Ryder en Alanis Morissette. Geprezen voor zijn teksten en zijn met Amerikaanse invloeden doorspekte muziek, een stijl nog zuiverder dan die van Dylan, blijft Ryan dezelfde koers volgen voor zijn volgende cd *Gold* (2001): zijn best verkochte plaat (een miljoen exemplaren in de VS en 20000 in Spanje). Hierop staat *New York, New York*, sinds het trauma van 11 september het officieuze volkslied. Het was het meest gedraaide nummer op de radio in de dagen na de aanslag. De videoclip werd recht tegenover de Tweelingtorens opgenomen, twee dagen voor ze in rook opgingen.

Daarna brengt Adams meer variatie in zijn werk. In 2002 brengt hij meer punk met *Demolition* en in zijn nieuwe album *Rock 'n Roll* omarmt hij openlijk de pittigere rock. De plaat komt op hetzelfde moment uit als *Love is hell* met somberdere countryklanken, die enkele maanden geleden verwacht werd.

Adams is 29, productief, kiest datgene uit wat hem het beste lijkt en is om te beginnen een beetje onaardig, ook al ontspant hij zich even later.